

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.425
din data de 15.12.2010**

Dosar nr.: 224/2010

Petiția nr.: 4638/09.06.2010

Petent: B M

Reclamat: T C

Obiect: Solicitare de a părăsi localitatea de domiciliu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. B M cu domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. T C cu domiciliul ales în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta se consideră discriminată de către reclamat, polițist în cadrul secției de poliție a comunei Doftana, Sat Cucuieți, care îi solicită să părăsească localitatea de domiciliu.

III. Procedura de citare

3.1. Petenta a fost citată prin adresa nr. 4959/21.06.2010, pentru data de 22.07.2010 prin care i s-a solicitat să-și precizeze obiectul petiției.

3.2. Prin adresele 5914/21.07.2010, 5916/21.07.2010, părțile au fost citate în vederea audierilor.

3.3. La termenul de audieri, stabilit în data de 26.08.2010, părțile nu au fost prezente. Reclamatul emite un punct de vedere înregistrat cu nr. 6351/10.08.2010.

IV. Susținerile părților

IV.1. Susținerile petentei.

4.1.1. Petenta, prin petiția nr. 4638/09.06.2010, susține că reclamatul îi solicită să părăsească satul unde locuiește, să plece la Bacău deoarece s-a săturat de ea și de copii acesteia, punându-i în vedere că nu are nici un drept în acel sat.

4.1.2. Petenta mai relatează și despre un conflict mai vechi cu soacra dânsui, P. E. care îi adresează cuvinte jignitoare, cu referire la etnia romă, etnia din care face parte petenta.

4.1.3. Petenta consideră că soacra are legătură cu solicitarea reclamatului de a părăsi satul unde locuiește petenta. Relatează că este blestemată de soacră și îi solicită să plece la Bacău.

4.1.4. Petenta solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să pronunțe o hotărâre, prin care să se pună capăt situației conflictuale.

IV.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere emis de către reclamat, acesta susține că la data de 28.04.2010 a fost sesizat de către o persoană, care la data de 27.04.2010 l-a surprins pe fiul petentei, P. C. V., în timp ce tăia și sustrăgea material lemnos din pădurea particulară situată în punctul „Drăcoaia” de pe raza satului Cucuieți. În acest sens, reclamatul a efectuat cercetări pentru clarificarea împrejurărilor și a locului comiterii furtului.

4.2.2. Reclamatul pune în vedere faptul că, la fața locului a fost prezentă și mama acestuia, B. M., care considerându-se neîndreptățită a recurs la reclamația către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2.3. În cauză a fost întocmit dosarul penal nr.1061/P/2010 din 03.05.2010, pentru săvârșirea infracțiunii de tăiere și furt de arbori conform art.108 -110 din Legea 46/2008, dosar care a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Onești, cu propunerea de trimitere în judecată a numitului P. C. V., fiul petentei.

4.2.4. De asemenea la data de 30.05.2010, a fost sesizat telefonic prin serviciul de urgență 112, de către numitul T. F., cu privire la faptul că fiul petentei, P. C. V., fiind sub influența băuturilor alcoolice, a tulburat ordinea publică și i-a adresat injurii și cuvinte jignitoare, iar în urma verificărilor efectuate la fața locului a constat că cele sesizate se confirmă, fapt pentru care a sancționat contravenientul, conform Legii 61/1991, cu respectarea prevederilor legale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării reține faptul că, conform formulărilor efectuate în petiție, reclamatul i-ar fi solicitat petentei să părăsească satul în care aceasta locuiește.

5.2. Astfel, petenta considera că tratamentul discriminatoriu, la care a fost supusă de către reclamatul din cauză, are legătură directă cu faptul existenței unei situații conflictuale, pe care petenta o are cu soacra acesteia, din cauza faptului că aceasta are o anumită apartenență etnică, respectiv etnia romă.

5.3. Colegiul Director reține că situația conflictuală are legătură cu săvârșirea de către fiul petentei, a unei fapte, pentru care a fost cercetat penal, în urma investigațiilor efectuate de către reclamat.

5.4. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici*

un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."

5.5. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*" și **paragraful 2** "*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*".

5.6. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere*.

5.7. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"; **art.2 alin.1** "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 alin.1 "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,".

5.8. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.9. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European

Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

5.10. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.11. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

5.12. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.13. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.14. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după

caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

5.15. Cu toate acestea, legislația în vigoare, respectiv O.G. 137/2000, prevede în sarcina petenților o minimă obligație, în ce privește dovedirea existenței unor fapte care „*permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte*”, astfel cum este redată de art.20 alin.6 din O.G. 137/2000, „*iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi ca faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de proba, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.*”

5.16. În aceeași ordine de idei, art.11 alin.1 lit.e din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, dispune, în ce privește **cuprinsul** petițiilor privind *acte sau fapte de discriminare*, că acestea vor cuprinde, printre altele, „*arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere*”.

5.17. Dispoziții similare, cu privire la administrarea probatoriului în fața Consiliului, respectiv cadrul general de desfasurare a acestei proceduri, ne sunt oferite de Capitolul V, Secțiunea I din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor.

5.18. Mai mult, în ce privește minimul de obligație al petentului în dovedirea faptelor pe care le reclamă, art.72 din Procedură, revine și stabilește în sarcina acestuia obligația de a dovedi existența faptelor, iar reclamatul, conform principiului inversării sarcinii probei, are obligația de a dovedi că respectivele fapte nu constituie fapte de discriminare, conform legislației în vigoare, nu au fost săvârșite de către acesta, faptele nu există, etc., formulându-și astfel apărările pe care le consideră necesare în cauză.

5.19. Astfel, relativ la cele expuse cu privire la sarcina probei, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, reține faptul că petenta nu depune nici un fel de probă, care să vină în sprijinul dovedirii faptelor reclamate în petiție.

Față de cele expuse, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute probe care să ateste cele relatate în petiție, în conformitate cu prevederile art. 20 alin.6 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IOANA POP - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA- Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Coleg. Director
Vasile Daniel – Asitent Coleg. Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

